

ва: „Ако, наистина, кокошката, майка ми, сществува, дѣ е тя?“ Питамъ: трѣбва ли тази кокошка да слѣдва подиръ пилето прѣзъ цѣлия му животъ и постоянно да му показва, какъ трѣбва да се храни, и какъ трѣбва да мисли? Ако вие имате материалистични схващания за Бога, тогава вашитѣ отношения къмъ Него ще се продължатъ само докато ви измжти и научи, какъ да се храните, а слѣдъ това Той нѣма да ви обръща никакво внимание, ще ви остави сами да си изкарвате прѣхраната. Коя кокошка се интересува за своитѣ пилета? Докато сж малки, тя ходи слѣдъ тѣхъ, учи ги да се хранятъ, да си търсятъ сами храната, но като израснатъ, тя започва да ги кълве и казва: „Отъ днесъ вече вие сами можете да се храните.“ Нѣкои хора казватъ: „Богъ ще промисли за насъ.“ — Да, Богъ промисля за васъ, докато сте малки, докато сте пилета, но щомъ станете пѣтли, по-голѣми отъ баща си, и кокошки, по-голѣми отъ майка си, трѣбва ли да промисля за васъ?

По този начинъ ние идваме до разумнитѣ положения въ свѣта, до Божествения Промисълъ. Само така ще разберемъ, че сществува Божественъ пжтъ за възпитание на душигѣ. Всѣка душа ще мине прѣзъ този пжтъ, като спазва за това всички Божествени правила и закони. Като влѣзе въ този пжтъ, душата ще се запретне на работа, като слугиня. Тя нѣма да чака като царската дѣщеря, да ѝ слугуватъ други наоколо. Тя е попаднала вече въ периода на самовъзпитанието. И когато хората завършатъ своето самовъзпитание, всички противорѣчия въ тѣхния животъ ще изчезнатъ. Противорѣчията въ свѣта се дължатъ на това, че хората искатъ да имъ слугуватъ. Ако се откажешъ да слугувашъ на нѣкое дѣте, което е привикнало да му служатъ, то веднага ще заплаче. Бащата на това дѣте може да е князь, или царь, то не иска да знае и казва: „Дали си царь, или князь, това не ме интересува. Ще ми слугу-